

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Țurcan Anatolie, Timofti Xxx, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Toporeț Valdemar Xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.11.2019 - 18.03.2020;

Instanță de apel: 06.05.2020 - 30.06.2020;

Instanță de recurs: 01.09.2020 - 27.04.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Central din 18 martie 2020, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Toporeț Valdemar a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, *cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală*, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art.90 Cod penal a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința lui Toporeț Valdemar pe un termen de probă de 3 ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune.

A fost admisă solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Toporeț Valdemar în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 100 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Toporeț Valdemar la data de 16.10.2019, aproximativ la ora 03:20, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se lângă karaoke-club „Bentli” din str. Conev 34, mun. Bălți, care se atribuie la loc public, acționând cu intenție directă, încălcând grosolan ordinea publică, ce s-a manifestat prin comportament agresiv și exprimare cu cuvinte licențioase, încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând prin conținutul acțiunilor lor o obrăznicie deosebită, în văzul a mai multor persoane a

inițiat un conflict nemotivat cu cet. Evdochia Nicolai, Cojuhari Cristina și Cojuhari Alexandr, iar ulterior continuând acțiunile huliganice, având asupra sa un pistol de model „EKO Majorov”, calibru 9 mm, a efectuat din el 3-4 împușcături în aer.

Prima instanță analizând și apreciind probele, a ajuns la concluzia, că prin acțiunile sale intenționate Toporeț Valdemar a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal – huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Toporeț Valdemar să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului este extrem de blândă, cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal.

A invocat faptul că, instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpatului Toporeț Valdemar nu a ținut cont de pericolul social sporit al acțiunilor inculpatului, aplicându-i ultimului o pedeapsă prea blândă, nefiind justificată prin circumstanțele reținute de către prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu probele administrate și examinate în ședința de judecată, prima instanță just încadrând acțiunile inculpatului Toporeț Valdemar în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, vina inculpatului Toporeț Valdemar în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin a fost stabilită prin probele administrate pe dosar în faza de urmărire penală, acestea fiind acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, cererea fiind acceptată de prima instanță prin încheierea protocolară din 18.02.2020.

4.2. Instanța de apel reiterând prevederile art.art.61, 75 Cod penal, precum și 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a conchis că pedeapsa aplicată inculpatului Toporeț Valdemar de prima instanță este adecvată și nu contravine prevederilor legii, dat fiind că sancțiunea art.287 alin.(3) Cod penal prevede ca pedeapsă închisoarea de la 3 la 7 ani. Suplimentar, instanța de apel a apreciat ca legală și întemeiată poziția primei instanțe în latura ce privește aplicarea prevederilor art.90 Cod penal la stabilirea pedepsei inculpatului Toporeț Valdemar.

În continuare, instanța de apel a menționat că, la numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului Toporeț Valdemar, prima instanță corect a reținut prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, de urmările prejudiciabile, comiterea infracțiunii ne având

careva urmări grave și nefiind însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, de motivul săvârșirii infracțiunii, de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, se află la prima abatere de la legea penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește sincer în cele comise, de atitudinea societății față de pedeapsa penală ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru faptele săvârșite, ajungând corect la concluzia că, corectarea și reeducarea lui Toporeț Valdemar este posibilă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii potrivit art.90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă. Iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanței de apel, un comportament adecvat al inculpatului, instanța de fond corect constatând ca nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Toporeț Valdemar nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În final, instanța de apel a notat că nu este temei de a considera pedeapsa stabilită inculpatului Toporeț Valdemar ca fiind blândă, iar argumentele aduse în apel în circumstanțele constatate pe caz nu pot servi drept temei pentru stabilirea unei pedepse mai aspre inculpatului.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile adoptate, solicitând casarea parțială a acestora, în partea individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Toporeț Valdemar să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat argumente similare celor indicate în cererea de apel. Suplimentar a remarcat că, instanța de apel menținând sentința, prin care au fost aplicate în privința inculpatului prevederilor art.90 Cod penal, a făcut referire la faptul, că comiterea infracțiunii nu a avut careva urmări grave și nefiind însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, de motivul săvârșirii infracțiunii, de persoana inculpatului. Însă, nu s-a luat în considerație faptul că, inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată, fiind în stare de ebrietate, în loc public și anume lângă Karaoke-club "Bentli" din mun. Bălți, unde se aflau un număr impunător de persoane, a efectuat din pistolul de model "EKOL Majarov" 3-4 împușcături, acțiuni, care prin conținutul lor, pot duce la consecințe ireparabile asupra psihicului persoanelor, aflate în imediată apropiere.

În circumstanțele descrise, consideră neîntemeiată aplicarea prevederile art.90 Cod penal în privința inculpatului Toporeț Valdemar, astfel, nefiind atins scopul pedepsei prevăzute de legiuitor.

Consideră că, prima instanță și instanța de apel nu au clarificat obiectiv circumstanțele cauzei examinate, adoptând decizii ilegale.

6. Asupra recursului a prezentat referință avocatul Procopciuc Angela în numele inculpatului, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale. Mai mult, a evidențiat că procurorul la examinarea cauzei penale urmează să stabilească nu numai circumstanțele care agravează răspunderea penală a inculpatului, dar și cele care îi ușurează situația,

bazându-se pe lege.

Totodată, a notat că chiar de la pornirea urmăririi penale - finele lunii octombrie 2019 - până la finisarea cercetărilor 25.11.2019 - practic într-o lună fiind finisată urmărirea penală, în care Toporeț Valdemar a recunoscut integral vinovăția, a contribuit activ la descoperirea faptului, a soluționat întrebarea de recuperare a prejudiciilor morale și materiale ale victimelor Evdochimov și Cojuhari, care nici pe parcursul urmăririi penale, nici la judecarea cauzei nu au înaintat acțiuni civile în procesul penal. Iar, în instanța de judecată a solicitat examinarea cauzei în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală – contribuind la examinarea cauzei în termeni rezonabili.

făcând procesul penal examinat în termeni rezonabili și necauzând careva prejudicii legate de activitatea organelor de drept și judecătorești.

De asemenea, a relevat că inculpatul este supus răspunderii penale pentru prima dată, nu are antecedente penale, nici contravenționale, activează în câmpul muncii, este caracterizat pozitiv și la locul de trai și la locul de muncă, are 2 părinți pensionari la întreținerea sa.

Suplimentar, a indicat că cheltuielile de judecată pe care procurorul le-a invocat, deși nu erau legal solicitate și dispuse spre încasare, nu le-a mai discutat, au fost achitate pe contul de trezorerie imediat până a intra sentința judecătorească în vigoare, copia bonului de plată fiind anexată.

În final, conchide că acuzarea în cererea de recurs nu a indicat exact ce anume nu a apreciat instanța de apel sau ce capăt de cerere în apel nu a fost soluționat.

7. Judecând recursul declarat în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel privitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, din considerentul că pedeapsa este prea blândă în raport cu fapta săvârșită și pericolozitatea inculpatului, iar

circumstanțele reținute sunt insuficiente și nu pot genera aplicarea unei pedepse cu suspendarea executării.

Raportând materialele dosarului la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile semnalate nu sunt prezente la caz, iar pentru a statua astfel s-a rezultat din raționamentele ce urmează.

La acest capitol Colegiul penal lărgit relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

În acest context, instanța de recurs reține că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană. Colegiul penal lărgit remarcă aici că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenta sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la emiterea deciziei, a ținut cont și de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei închisorii inculpatul beneficiază de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, fiind stabilite

noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, sau valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatului Toporeț Valdemar termenul de pedeapsă în limitele prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și quantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real, or, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probă stabilit de instanța de judecată.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Închisoarea este una dintre cele mai severe pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile părții generale a Codului penal, adică și dispozițiile art.90 Cod penal.

Conform alin.(1) art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal lărgit atestă că, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunilor, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite, care conferă posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal, se referă la pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunilor prevăzute în alin.(1) și alin.(4) art.90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță.

Astfel, instanțele de fond la stabilirea pedepsei lui Toporeț Valdemar, precum și în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, corect au luat în considerație caracterul infracțiunii, care potrivit art.16 alin.(4) Cod penal, se califică ca gravă, de noile limite a pedepsei stabilite în coroborare cu prevederile

art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.287 alin.(3) Cod penal, de persoana inculpatului, care nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d.65, 67), se află la prima abatere de la legea penală (f.d.70), se caracterizează pozitiv la locul de trai (f.d.69, 152, 153), a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căiește sincer în cele comise, este la o vârstă tânără, principiile și valorile de viață ale acestuia sunt încă în formare, are la întreținere doi părinți pensionari.

O altă condiție prevăzută expres în alin.(1) art.90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri.

Instanța de recurs apreciază că modalitatea de executare aleasă și cuantumul pedepsei stabilite inculpatului, este în raport cu principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările produse.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;

- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;

- natura și gravitatea rezultatului produs sau consecințele infracțiunii;

- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;

- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;

- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, așa cum rezultă din textul hotărârilor pronunțate de instanțele de fond, acestea au motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că acesta se poate corecta fără a executa real pedeapsa închisorii, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie justificată.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art.4 Cod penal, cât și prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține în privința acestuia prevederile art.90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pentru o perioadă de probațiune.

Suplimentar, instanța de recurs conchide că o astfel de pedeapsă este una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă în mărimea indicată va asigura, un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, reieșind din circumstanțele cauzei și prevederile legii penale, având în vedere lipsa circumstanțelor agravante în vinovăția inculpatului și prezența celor atenuante, Colegiul penal lărgit concluzionează că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea pedepsei stabilite de către instanțele de fond.

Mai mult, recurentul nu a formulat argumente indubitabile care să ateste că nu este acceptabilă soluția instanțelor de fond în partea modului de executare a pedepsei, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal în privința lui Toporeț Valdemar.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.129-131) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit opinează că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, fapt ce determină incontestabil concluzia că recursul ordinar este neîntemeiat.

Prin urmare, recursul de pe rol fiind neîntemeiat, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui Toporeț Valdemar Xxx, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 10 iunie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Xxx

Cobzac Elena

Guzun Ion

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Cobzac Elena

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală, în cauza penală în privința lui **Toporeț Valdemar**.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 aprilie 2021, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, în cauza penală în privința lui **Toporeț Valdemar Xxx**, cu menținerea hotărârii contestate.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprim dezacordul cu majoritatea completului de judecată, deoarece consider că recursul ordinar urma a fi admis sub aspectul individualizării pedepsei, în partea excluderii art.90 Cod penal, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020 și pronunțată în această parte o nouă hotărâre privind excluderea aplicării art.90 Cod penal.

Consider, că instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, cauza fiind soluționată în ordinea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate, personalitatea inculpatului, însă soluția instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel în partea suspendării executării pedepsei cu închisoarea, conform art. 90 Cod penal o consider eronată, fiind de acord cu argumentele recurentului.

Sunt solidară cu argumentele recurentului, precum că instanțele de fond n-au luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, ținând cont de rolul și comportamentul acestuia în timpul și după la comiterea infracțiunii și consecințele acesteia.

Or, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, în baza cărora instanța de judecată a redus pedeapsa, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în lipsa altor circumstanțe atenuante și în prezența unor circumstanțe care confirmă că personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia după comiterea infracțiunii, nu pot servi temei de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal.

Astfel, inculpatul Toporeț Valdemar a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau*

obrăznicie deosebită, săvârșite cu aplicarea armei pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Aplicarea suspendării condiționate a pedepsei stabilită inculpatului nu este una echitabilă în raport cu cele săvârșite, la stabilirea ei instanța de fond urma să țină cont atât de scopul preventiv și educativ al pedepsei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, circumstanțele cauzei, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și de pericolul social pe care îl prezintă inculpatul în societate, de personalitatea inculpatului, care era în stare de ebrietate, a efectuat din pistolul de model „Ekol Majorov” 3-4 împușcături, în loc public, unde se aflau un număr impunător de persoane, acțiuni care prin conținutul lor, pot duce la consecințe ireparabile asupra psihicului persoanelor, aflate în imediata apropiere.

Totodată, țin să menționez că instanțele judecătorești inferioare nu s-au expus și nu au dispus confiscarea armei de model „Ekol Majorov” din care s-au efectuat împușcături de către inculpatul Toporeț Xxx.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

Având în vedere cele menționate cât și materialele cauzei, consider că doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul v-a conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a condamnaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat, cu casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 iunie 2020, în partea individualizării pedepsei, privind excluderea aplicării art.90 Cod penal, în cauza penală de învinuire a lui Toporeț Valdemar.

Judecător

Cobzac Elena